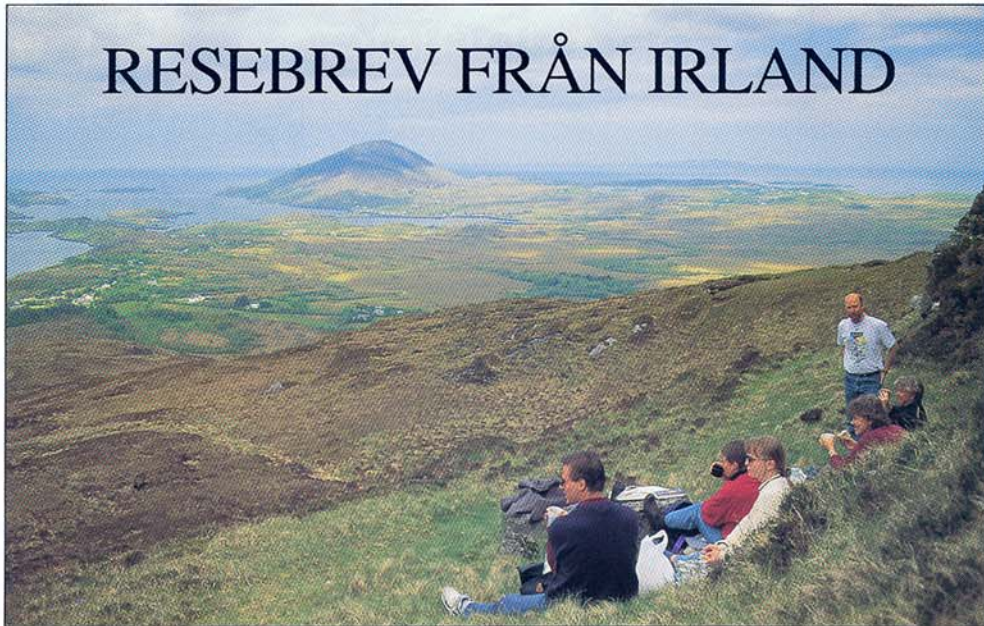

RESEBREV FRÅN IRLAND

Gruppen tar paus i Connemara nationalpark. Foto: Per Åkerblom

Tidigt en lördagsmorgon i maj samlades vi på Arlanda för vidarebefodran till Dublin. Vi - det var de lyckliga som lyckades få en plats på Konstföreningens upptäckarresa till Irland 21-28 maj: Margareta Norman, Jenny Billing och hennes Thomas, undertecknad (Lars Fridell) och hans Karin, reseledaren Per Åkerblom samt Kicki Gunnarsson från Lindås som anslöt i Köpenhamn. Enligt reklamen skulle det bli en resa "för dem som inte vill leva latmansliv i solen, utan uppskattar aktivt friluftsliv och är nyfiken på kultur och natur med växlingsrikt oförutsägbart väder" Vi skulle dessutom tillbringa en stor del av tiden i en minibuss. Efter byte i Köpenhamn landade vi i ett Dublin som bjöd på duggregn. Var det detta som menades

med växlingsrikt ? Men det visade sig att vi under veckan som kom skulle ha tur med vädret. De få gånger vi fick några stänk satt vi oftast i bilen på väg någonstans.

Att göra en fullständig beskrivning av resan skulle uppta alltför stor plats, men en del platser och händelser minns man särskilt, liksom en del annat gastronomiskt, anatomiskt (?) eller bara komiskt. Låt mig först fastslå att en stor bidragande orsak till att resan blev så förträfflig var vår eminente reseledare Per, som tog oss med på en resa genom seklerna i Irlands historia från stenåldern till nutid. Han besitter imponerande kunskaper i ämnet ! Instuvade i vår lilla röda, och ganska bekväma, minibuss bar det

iväg på en cirka 120 mil lång resa runt denna grönskande Ö. Vi passerade platser med spännande namn som Sligo, Castlebar, Leenane, Kylemore, Galway, Ballyvaughan, Doolin, Limerick med flera för att åter komma till Dublin och hemresa.

Det man minns är bland annat de märkliga stenmonumenten i Carrowmore, utsikten från berget Knocknaree, den spännande upplevelsen att åla sig in i en många tusen år gammal gravkammare, att se en äkta "köckenmödding" (en förhistorisk strandboplats) och kliva på Burrens mäktiga kalkstensformationer som rörde sig under fötterna. Som öländska Allvaret fast allvarligare. Vi har legat på magen

vid kanten på Cliffs of Moher och tittat ner på havssulor, grisslor och lunnefåglar från ett mer än lodrätt stup på 200 meter !

Visste ni förresten att det finns många berg på Irland? Det var okänt för många av oss. I ett av dom var vi inne någon kilometer... Jo det var Ailwee, en jättegrotta där vi såg skelett efter björnar som bodde där för tiotusentals år sedan. Och därefter, mitt ute i ingenstans besökte vi ett parfymeri ! Det var en kul kille som koka soppa på torv. Nåja inte alla parfymers luktade våt tweed, en del gick faktiskt att sniffa på.

Nu var det inte bara så att vi for runt och vandrade och klättrade och kröp, utan mellan all andlig spis ägnades även tid åt det gastronomiska.

Nu undrar ni säkert om vi smakade någon av de där ulliga sakerna som plötsligt kunde stå mitt i den kostig som Irländarna kallar landsväg? Nej inte jag i alla fall. Jag, och de flesta med mig, frossade på seafood (fisk och skaldjur) som var helt underbar ! Vad sägs om

stora skålar med färska musslor kokta i en skvätt vin, eller ett fat fyllt med ostron, krabbspinn och musslor ? Eller kanske sjötunga , marulk, havskräftor eller hummer ? OJ OJ OJ! Det hela avnjöts med antingen gott vin eller livelexiret framför andra på Irland: Guinness! I stora glas vid lunch, middag och kvällsbesöket på någon lokal pub. På ett ställe , jag tror det var Galway, åt vi fish'n chips på ett ställe och fick hämta Guinness på en bar på andra sidan gatan! Det skulle nog inte fungera i Stockholm...

Resan avslutades i Dublin med ett hejdundrande nattklubbsbesök med disco i västerstil, där Flygt Irland stod för värdskapet. Tack Ray, Eddie och alla ni andra för en oförglömlig kväll!

Synintrycken på resan var enorma. Från till synes oändliga torvmossar till hela bergsidor med rhododendron, flera meter höga häckar av fuchsia och gorse (ärttörne) i stora lejongula fält, till kala berssidor med dramatiska molnformationer sväpande över sig. Vilka utsikter! Vi har säkert ett flertal filmrullar med bara fantastiska utsikter. Denna Ö är definitivt värd ett besök! Vi tog den till våra hjärtan.

Lars

Kan bara instämma i allt vad Lars skriver!! Självt var jag alltid sist: vid "bergsbestigningar" (dålig kondis) såväl som hem från puben (ville bara sitta kvar och insupa den mysiga atmosfären, ibland extra kryddad med levande

irländsk folkmusik - härligt!)

Lindåsare, om det blir en ny resa till våren och ni är intresserade och har möjlighet får ni absolut inte missa chansen att följa med till den Gröna Ön!

"Hett" tips: GLÖM INTE LÅNGKALSONGERNA!

Kicki

Jenny vid Cliffs of Moher. Foto: Margareta Norman

Öl-take away. Foto: Margareta Norman

Kusten i Kerry. Foto: Per Åkerblom